

உ
கடவுள் துணை.

29 திருமூர்த்தி தேவர்களுடைய

செய்கையென்னும்

கலியுக சமாதானம்.

—(0)—

இஃது,

சிமமணலூர்,

முனிசாமிமுதலியார்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை குகை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

உ
கடவுள் துணை.

கலியுக சமாதானம்.

—(*)—

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபஞ்செய்யாதீர்—இது கலியுகமென்று
தோஷஞ்சொல்லாதீர்.

அநுபல்லவி.

கோபமகற்றிவிப
தாபத்தைக்கேளுங்கள்

ரீதபுராணத்தின்
ஞாபகமற்றேரே (கோ)

சரணங்கள்.

தருமத்தையொருபோதும்
தஞ்சுமென்றடுத்தோரை
குருபத்தினிமாரை
கொடுத்தகட்டைக்கேட்டால்

கதைகட்டினீரே
பதத்தில்வைத்தீரே

அடுத்தோரைவஞ்சித்து
அளவுக்குமிஞ்சின
கடுத்தமுகக்குறி
கலியுகத்தார்நல்ல

வீண்கதைகட்டி
விபீதமாக்கி

முறைவறையிலாமல்
முன்பின்பேயாசிக்காமல்
மறைமனுசாஸ்தீர
மற்றவீண்கதைகளே

புலம்பிவிட்டீரே
கலங்கவிட்டீரே

ஐரதீவரம்பில்லாமல்
சகலமதத்தினேரும்
ஈதலீரக்கருணம்
எண்ணம்பொன்படி.

தாங்கள்நினையாரென்றும்
வஞ்சித்திடுவாரென்றும்
கூடநனைப்பாரென்றும்
அடிக்கத்துணிவாரென்றும்

முந்தியுகத்தாரை
இன்னும்

ஆஸ்திரேயரென்றும்
ஸ்திரீயைப்புணர்வாரென்றும்
சுல்மனத்தோரென்றும்
நெறிநடவாரென்றும்
கதைகள்புராணத்தை

மோடிசெய்வாரென்றும்
தன்னைமதிப்பாரென்றும்
விதிகடப்பாரென்றும்
மெத்தப்படிப்பாரென்றும்
கலியுகச்சிறுவரை

இன்னும்

ஐனித்திடுவாரென்றும்
ஒன்றாய்க்கலப்பாரென்றும்
யார்க்குமிராதென்றும்
வண்ணமெசொன்னீரே

சுருதிகொண்டாரும்
சொல்கிறேன்கேளும்

குந்தியுகத்தாரென்ன
முதியோரினோரென்ற
அந்தியுகத்தாரென்ன
எல்லாஞ்சொன்னாலென்னை

கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்

கலியுகம்கலியுகம்
காணுந்தொழிலுக்கெல்லாம்
வலியுபுளுகிவைத்த
வருத்தத்திலினோரோரை

மிகப்பெரியோரே
கவனித்துப்பாரே

வசிட்டனார்வசியென்னும்
வசிட்டன்சக்கிலிச்சிக்கு
பிரட்டன்சக்கிலிச்சிக்குப்
புலைச்சிக்குமசத்திக்கும்

விதமறிவீரே
வியாசனென்பீரே

கலையின்வயற்றில்கலை
காராவின்வயற்றிலே
புலைச்சிவயற்றிலஜாங்கர்
புரளிநாரதர்வண்ணன்

நீதறிவீரே
நூல்தெரிந்தோரே

கழுதைவயற்றினில்
காட்டுவேடுவச்சிக்கு
பழுதுற்றபிறவியாம்
பகரும்ஜம்புகர்

பாரறியாதோ
சுருதிகொல்லாதோ

மாண்டவ்யர்தவக்களை
மதங்கர்சக்கிலிச்சிக்குச்
நீண்டகிலைஆஸ்வத்
நீரறியீரே

எதுகலியுகமாம்
இதுகலியுகந்தான்

உங்கள்முன்னோர்ஜாதி
அந்த

முறையோடேநடந்தது
முறையெங்கேயிருந்தது
இடையுறுசெய்தது
பொல்லாதவனென்று
இதுகலியுகமென்று

கலியுகமென்றிப்போ
நாணிச்சிரித்துக்கொண்டு
வியாசன்கதைகைக்கொண்டு
பொருத்தவைதீர்களை
முந்தியுகத்தைக்கொஞ்சம்

அந்த

தாசிவயிற்றுப்பிள்ளை
வதுவைசெய்யமாப்பிள்ளை
பிறந்தான்சத்தியமுனி
பிள்ளைபராசரன்

மீன்வலைச்சிமகன்
காட்டுக்

கேட்டார்பிறந்ததும்
கொள்தமருகித்ததும்
பிள்ளையால்உணர்ந்ததும்
வீட்டிற்றிறந்ததும்

பலபல

காங்கேயர்பிறந்ததும்
வால்மீகர்ஜெனித்ததும்
பயிரவன்கெற்பத்தில்
சௌனகர்பிறந்ததும்
யாரில்லையென்றாலும்

மைந்தனாய்ப்பிறந்ததும்
சுதனாகவந்ததும்
தாமன்பிறந்ததும்
குதிரைவயிற்றிலென்று

இவ்வாறுஜனித்தமோ
அந்த

சுகருக்குக்கிளிமூக்குச்
சூரனேகர்கள்
பகரும்பதஞ்சலி
பாரதகோரங்கள்

கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்

விதியிருந்தொருமாத
வினைப்பயனிருந்தங்கே
சதிசெய்தாளகண்டிரே
கலியுகசேஷ்டைகள்

விதிமறந்தீரே
மதிமறந்தீரே

அகலிகைபிந்தரனை
ஆரியர்பத்தினி
வலுவிலேசந்தரனை
அறிவுள்ளபெரியோரே

கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்

பூர்க்குமுன்குந்தியும்
பத்தினி துரோபதை
வேர்கொண்டுசுடாரங்கி
விஜயனைப்புகழ

அசுவலியுகமோ
ஏன்கெட்டயுகமோ

மாமியாருடைத்தது
மருமகளுடைத்தது
சாமிக்குமேகுரு
சங்கதிபோலநீர்

கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்

ஆடவருடனொரு
அவனைவைத்துக்கொண்டாள்
நாடுமறியுமிதை
நம்பிக்கையோடுறை

மறந்துபோனீரோ
புணர்ந்ததம்பொய்யோ

விச்சித்ரவீரியன்
வனிதையம்பாலிகை

சுருதியஞ்சொல்லாதோ
மிருகம்போலில்லையோ
வியாக்கிரமறியீரோ
யாருக்குந்தெரியாதோ
இதுகலியுகமென்று

விபசாரஞ்செய்தாலும்
கணவனைப்பிரிந்தாலும்
சண்டாளக்கலியுகம்
காட்டுதுபாரென்று

யுகத்தையிழுத்துக்கொண்டு.

முந்தி

அணைந்ததுசரிதானோ
தாரையென்கிறமாத
வணைந்ததுமுறையாமோ
தெரியாமற்கேட்கிறேன்
இதுகலியுகமென்று

பிள்ளையைப்பெற்றாளே
கர்ணனை மதித்தாளே
விபரீதம்வினைத்தாளே.
மனதுக்குள்நினைத்தாளே

கலியுகமாத்திரம்
ஐயா

மண்குடமுங்கொண்ட
பொன்குடமாமென்று
சாமிகள் சொல்கிற
எங்கள் மீதுவீணாய்

இதுகலியுகமென்று

அமங்கலிபெசினால்
சுதனைக்கரைத்துப்போட்டாள்
நானுந்தெரிவேனென்று
வம்புசெய்ப்பெரியோரே
வியாசன்முண்டச்சியை

வதுவைசெய்துக்கொண்டு
யம்பிகையெனுமாதை

துஷ்டவியாசனவன்
துவாபரபுகத்திரு
ஆவன்பிள்ளையாமே
பரம்பரையாமே

இந்தப்படிக்கிழுந்தி
இருக்கக்கலியுகம்
தொந்தப்படுத்தித் துஷ்ட
தூறுசொல்லவந்த
கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்.

பிருகுரிஷியென்பவன்
பரசுராமன் தாயைச்
பப்ரவாகன்பெற்ற
பிரம்மன்குமாரனைத்
ஏன்பெரியோரே
நடக்குமென்றீரே

திரேதாயுகத்துமன்னன்
திறமாயெதிர்த்துப்போ.
பேரிற்பெரியவீஷ்ணுமாச்
பரசுராமனைப்படு

இதுரூயந்தாலே
ஏன்குற்றமாமோ
சிறியமனிதர்செய்யும்
ஜென்மங்கள் பலவாரூய்
அரியரிஷிகள் தேவர்
கவரென்னஜென்மங்கள்
கோபஞ்செய்யாதீர்
தோஷஞ்சொல்லாதீர்

யிஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு
தாட்டிரன்பாண்டிவும்
பாண்டவர்குலம்வியாசர்.

புகத்திலனேகமாய்
யிதைமாத் திரம்வீணாய்
தொழில்கள்நடக்குமென்று
பேரில்பெரியோரே
இதுகலியுகமென்று

மாதாவைக்கொன்றானே
சிரச்சேதஞ்செய்தானே
தந்தையைவதைத்தானே
தானேஜபித்தானே
கலியுகத்திலுமட்டும்

திருச்சங்குகுருவோடே
ராடினானதுபொய்யோ
சாரிதன்குருவான
களத்திலடித்தானே
நாங்கள்செய்தால்மட்டும்

சிறுபிழையொட்டுக்கும்
பன்னுதேமறையெங்கும்
அறிந்துசெய்குற்றத்திற்
அடைந்தாரோசொல்லுங்கள்
இதுகலியுகமென்று

கு ம் மி.

மாலுமயனரன் தேவர்களும்வெகு
மாசுநிமைதங்குந் தபோதனரும்
நாலுயுகத்திட செய்திசொல்லசிறு
நங்கையேநீங்களுந் வாங்களடி.
தன்கரத்தாலே படைத்திட்டவூர்வசி
தன்னழகைக்கண்டு பிரம்மனவன்
உன்னிதமான கலைமானுருக்கொண்டு
ஒடிப்புணர்ந்தானும் பெண்ணரசே.
இப்பெருங்குற்ற மதைப்பார்த்துப்பர
மேசுரன்பிரம்மா வினைத்தடுத்தது

1

2

- தப்பிதமென்றவ னைந்துசிரசிலோர்
தலையையறுத்தாராம் பெண்ணரசே. 3
- பிந்திதிலோர்தமை தன்னைச்சிருட்டித்து
பேதைமதிதயன் தான்பார்த்து
எந்தவிதமும் புணரவேண்டுமென்று
ஏகித்தரத்தினுள் கேளுங்கடி. 4
- முந்தித்திலோர்த்தமை யோடிடவுமவன்
பிந்திபிரமன் துறத்திடவும்
இந்திரன்கோட்டையில் போயிப்புருந்திட
ஏமாந்துநின்றானுங் கேளுங்கடி. 5
- கன்னியுஞ்சென்று கதவடைக்கயிவள்
கண்ணுந்தெரியாம லோடிடவே
தன்னுளமாரிக் கதவிலிடிக்கவும்
தறையிலேகாமம் விடுத்தாண்டி. 6
- கதவிலிடித்துக் கலிதமானவீர்தில்
கலசமுனியும் பிறந்தானென்று
மதத்தைநிறுத்தும் முனிகள்சொன்னமொழி
மண்டலங்காண வுரைத்தேண்டி. 7
- முந்தியுகமேயிவ் வாறிருக்கவடி
மொய்குழலேநமக் கெப்படியாம்
இந்தயுகமட்டும் துஷ்டநடக்கையென்
றெப்படிச்சொல்லுவார் கேளுங்கடி. 8
- அத்திரிமாமுனி பத்தினியாமந்த
அனுசூயையென்கிற வுத்தமியை
பத்திப்புணர்ந்திட வேனுமென்றுபர
மேசுரன்விண்டு பிரமனுமாய். 9
- மூவரும்பிராமண வேடமிட்டுவெகு
மோகமாமுனி வீட்டுத்து
ஆவலாகப்பிட்டசை போடும்மாவென்று
அந்தணர்போலவே நின்றனராம். 10
- அந்தணர்பிட்டசைக்கு வந்தனரேயென்று
அனுசூயையம்மை யமுதெடுத்து
இந்தாருமையா யெனவணங்கயிவர்
என்னென்றுரைத்தாராம் பாருங்கடி. 11
- கச்சைகலையுங் களைந்துநிர்வாணமாய்
கண்ணுக்குமுன்னாலே வந்துநின்றால்
இச்சையானபிச்சை யதுவேபோதுமென்
றின்பவபிரபங் காட்டினராம். 12

- இம்மொழிகாதினில் கேட்டுவிமாது
யாரடாபோக்கிரி பையலென்று
பொம்மைகள்போலவே மூவரையுஞ்சிது
பிள்ளைகளாகச் சபித்துவிட்டார். 13
- சேயுருவாக்கிக் கிடத்திடவுமப்போ
சிருஷ்டிசங்காரந் தடைபடவும்
ஆய்ந்துநாரத மாமுனிவன்கண்டு
அனுசூயையம்மனைத் தானடுத்து. 14
- மெத்தவுந்தீவிர மோடிவந்தரிஷி
பத்தினிகாலில் மிகப்பணிந்து
புத்தியில்லாதோர் பிழைபொறுக்கநல்ல
உத்தமர்க்கன்றியார் சொல்லுமம்மா. 15
- மூவரின்சூரபம் விலக்கவேண்டிமுனி
முடியாமல்கன்னிப் பதம்பணிந்து
ஒவ்வைமதியைத் திருப்பினதாலன்றே
ஓடினார்மூவ ருல்கமடி. 16
- மூவரின்புத்தியிவ். வாறிருக்கச்சுத்த
மூடர்நமக்கு யெவ்வாறிருக்கும்
எவ்விதமிந்தக் கலியுகங்கெட்டதென்
றேதுக்குரைக்கிறார் கேளுங்கடி. 17
- பிருசூரிஷிபெண்சாதி நாகவல்லியம்மை
பின்னுமழகா யிருப்பாளென்று
திருமூர்த்திமூவரும் சென்றுகற்பழிக்க
சேஷ்டைகள்செய்தாராம் பாருங்கடி. 18
- மெல்லிமனது மிகக்கொதித்துயிவர்
மெத்தவுந்துட்டப் பயல்களென்று
பிள்ளைகளாக வருப்படுத்தியிவரை
புரட்டிமூலையில் தள்ளிவிட்டாள். 19
- ஆதியில்தேவர்க் சமுதனிக்கமாயன்
அற்புதமோகினி ரூபமெடுக்க
ஆதிசிவனும் விரகங்கொண்டங்ஙனே
ஆய்னைக்கூடிக் கலந்தாண்டி. 20
- அரியுமரனு மனுபவித்தவுடன்
அரிஹரனென்கிற பேர்வகித்து
பிரியமாயொரு பிள்ளையும்பெற்றாரே
பிள்ளையுஞ்சாட்சிகள் வேணுமடி. 21
- தவத்தில்மிகுந்த வெண்ணியிரம்பேரந்த
தாருகாவனத்துப் பெண்டுகளை
சிவனுமரியுமாய் செய்தனிபகாரம்
சீமையறியாதோ பெண்ணரசே. 22

- இத்தனைதேவர் நடந்திருக்கயின்னும்
எத்தனைவேந்தர் நெறியிரள
சித்துல்வாழ்க்கை மாளிடர்மீதிலே
சொல்லுவதென்குற்றம் கேளுங்கடி. 23
- தான்பெற்றபிள்ளையாம் நூறுபேர்க்குமதி
தான்சொல்லிபுத்தி திருத்தாமல்
ஏனேசண்டாளராய்ப் போங்களென்றுசாபம்
இட்டான்வசிட்டனுங் கேளுங்கடி. 24
- பிள்ளையைத்தந்தை செபிக்கலையாபெற்ற
தந்தையைப்பிள்ளை யெதுக்கலையா
மைந்தனைத்தந்தை வதைக்கலையாதேவர்
மர்மந்தெரியாதோ சொல்லுங்கடி. 25
- குருவிலொருகுரு துரோணசாரியை
குந்திமக்கள்பஞ்ச பாண்டவர்கள்
தருமநெறியாரே குருவைக்கொலைசெய்ய
தையலேபாரதம் பாருங்கடி. 26
- மாலின்பெண்டாட்டியோ மார்பினிலேமறை
வேதன்பெண்டாட்டியோ நாவுக்குள்ளே
ஆலத்தைபுண்ட சிவனிடபெண்டாட்டி
ஐயோசிரசில் குடிபுகுந்தாள். 27
- இப்படிதேவர் சமந்திருக்கயிந்த
ஏழைமனிதற்கே காமமென்று
எப்படிவேத புராணங்கள்சொல்லுது
ஏனென்றுகேளடி பெண்ணரசே. 28
- கட்டுக்கதைபு முறைக்கவில்லைகவி
காலகுணத்தைபுங் காட்டவில்லை
பெட்டகம்போலமுன் னோர்கள்வைத்தந்தை
பூரியறிய வுரைத்தேண்டி. 29
- ஜிவிக்கத்தந்திரம் செய்துத்தந்ததன்றி
தேவரையேளஎஞ் செயயவில்லை
பாவிப்பயலென்று யென்னைத்தூவிக்காதீர்
பாவலர்க்கெல்லாஞ் சருணமைபா 30
- கருணைகுணந்தஞ்சை பெரிசாமிப்பிள்ளை
கனிந்துசொன்ன மொழிப்படியெ
சிதுமணவூர்முனி சாமிசொன்னகவி
தேசப்புலவோர் பிழைபொறுப்பீர்

கலியுக சமாதானம்.

முற்றிற்று.